

ми е потрѣбно тукъ и тамъ послѣ.

Боже вышній! дай ми, да живѣю предъ тебе въ покаянїе; а предъ хора-та въ любовь и почѣтъ.

Сетнинъ тж на добры-те работы, е гнѣвъ Божій и сждбж.

ЧАДО МОЕ!

Не само заранъ щомъ станешъ отъ сънь, но и вечеръ кога-то ще лѣгашъ да спишъ, помолїся Богу съ тихъ и смиренъ гласъ съ чувствително и благодарно сердце. кое-то да е удалѣно отъ сѣкои страсти и возмущенїя душевны, тжй: Боже предвѣчный! твоя-та благодсть, твоя-та премждрость, твое-то всемогущество се простира надъ сички-те твои дѣла. — Азъ те почитамъ и ти приносямъ безъ пристрастїа хвалж благодаренїя, и жертвувамъ себеси съ сички-те си силы.

Боже мой погледни отъ превыспренняя и Божественная твой престолъ на мене, съ онова милостиво око, съ кое-то си мя извелъ отъ не бытїя въ бытїе, и съ кое-то крѣпишь дѣйствующи-те въ мене силы: съхрани животъ